

Skole Noget, synes dette mig dog underligt, naar man ser hen til hvor mange andre Skoler der faae forskjellige Tilskud — saaledes paa tidligere Finantslovsforslag, paa Steder af saa ringe Betydning som f. E. Troense, Bogø, Herning, Lyngby, Marsdal, Sundbyvester, Odder, et andet Lyngby, Birkerød, Hørsholm, Silkeborg —, og naar det ærede Medlem mente, at de paagjældende Børn kunde søge til Realskolerne i Nabolbyerne — altsaa fjøre derhen paa Sernbane — er det et Hensyn, som ikke synes taget ved Bevillinger til alle disse øvrige Skoler. Jeg skal der nævne f. Ex. Sundbyvester Skole, der jo ligger ikke meget fjernt fra Njølshavn, og Birkerød og Hørsholm, der ogsaa have nær Forbindelse tilbøds ved Sernbane med andre Realskoler. Det stiller sig derfor for mig saaledes, at der virkelig er megen Billighed, der taler for at komme en Kommune til Hjælp ved Oprettelsen af en saadan Skole, naar den selv har bragt saa store Offre, og naar tilmed Halvdelen af Tilskudet skal anvendes til Fripladser for fattige Elever. — Saa er der under Vædringsforslaget Nr. 72 stillet Forslag om, at Bevillingen til en Visitationstour i Grønland skal gaa ud. Det ærede Medlem nævnedes, saavidt jeg forstod ham, at dette Spørgsmaal var tilstrækkeligt konstitutionelt hefjendt, til, at han ikke nærmere skulde omtale det. Det vilde have interesseret mig mere at høre de saglige Grunde, som bevirke, at vi iaar, hvor vi jo leve i konstitutionel Fred, ikke skulde give denne Bevilling. Det er jo et gennemgaaende Princip, som Lovgivningsmagten allerede længere Tid tilbage har gennemført, at de forskjellige Støttsinstitutioner skulle have et Tilshyn gennem Mellemmand, saaledes at ikke Tilshynet føres direkte af de paagjældende Ministerier, idet det vilde være det Samme, som ikke at have noget Tilshyn. Dette er Tilfældet i den juridiske Embedsstand, i den militære Stand af Brigadefjeffer, Generalkommandoer og Generalinspektører, indenfor den geistlige Virksomhed, have vi Proffser og Biskopper, som have Tilshyn med de paagjældende Embedsmænd og i al nyere Lovgivning ser man jo altid, at det gennemgaaende er bestemt, at der skal være Tilshyn med Paagjældende; saaledes have vi Amtsveinspektører, Sparekassinspektører, Skoleinspektører. Overalt indføres der saadant Tilshyn. Se vi hen til den allernyeste Lovgivning, nemlig den, som vi i dette Dieblif ere i Færd med, Finantslovsforslaget for næste Aar, beder jeg dem blot erindre, hvad der blev stemt om igaar. Der var ikke mindre end tre Tilshyn, som blev tilført i Folkethinget, et Tilshyn

med Hedeselskabet, som den høitæredede Minister ikke brød sig om, et Tilshyn med Tilshyn af Dyr, som udførtes fra forskjellige Havne, og et nyt Tilshyn med den tekniske Undervisning, som den høit ærede Minister ikke har forlangt. Kun de geistlige Forhold paa Grønland synes at være et noli me tangere. Jeg tilstaar, at de saglige Grunde, som tale derfor, forstaar jeg ikke, og efter de Udtalelser, som ere komne frem fra den ærede Ordfører idag, har jeg det Indtryk, at man maaste her kan anvende det bekjendte Ord, at det egentlig ikke alene for os, men ogsaa for dem er en Gaade. (Afbrydelse af Th. Nielsen). Ja, de saglige Grunde ere virkelig ikke fremstaaet endnu i denne Sal. Jeg har idetmindste ikke hørt dem. — Med Hensyn til Theatret er der enkelte mindre Forslag, vi ikke have kunnet tiltræde, saaledes Forslagene under Nr. 64 og 65. Det er imaa Medjættelser, som vi ikke tiltræde, fordi vi egentlig ikke have kunnet se nogen Motivering af dem og derfor ikke have haft nogen særlig Grund til at slutte os til dem. Jeg indrømmer imidlertid, at det naturligtvis i Virkeligheden er Punkter af temmelig underordnet Betydning. Mere beklager jeg, at Flertallet ikke vil give den større Bevilling under Nr. 166, men har stillet Forslag om at negte 40,000 Kr. til Opførelsen af en Underkjørsel ved det fgl. Theater. Jeg beklager det meget, thi jeg tilstaar, at jeg jender ikke Meget heri Njølshavn, der ere saa grimt som det paagjældende Skur paa Theatret. Ganske vist have vi hos os et meget skarpt Blik for Alt, hvad der er aparte og grimt, men desværre have vi ved Siden deraf en overordentlig stor Tilboelighed til meget hurtigt at forjone os dermed og glemme den Grimhed, vi have anerkjendt. Jeg er overbevist om, at der er ikke mange af Thingets ærede Medlemmer, som, naar de gaa i Theatret, egentlig se paa det paagjældende Skur, og de have vist fuldstændig glemt, hvor grimt det er. Ogsaa mig vilde det vistnok være gaaet akkurat lige saadan, men jeg har haft det Uheld ikke een, men adskillige Gange at skulle vandre rundt heri Njølshavn og vise Byens Mærkværdigheder og Seværdigh. der frem for Fremmede, og jeg tilstaar, at jeg har ikke meget tid befundet mig saa ubehageligt, som naar jeg først har læst Overskriften over Theatret: „Folket reiste denne Bygning for den danske Stueplads“, og man saa spurgte mig, hvad det Monument betød, som staar paa den høire Side af Theatret og som man ikke kan undgaa at se, hvadenten man staar ved Gæsten paa Kongens Nytorv eller ved Niels Svæls Statue. Jeg vilde meget ønske, at